

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Terentius,|| A` M. Antonio Mvreto|| locis prope
innumerabilibus|| emendatus.||**

Terentius Afer, Publius

Venetiis, 1558 [erschieden] 1559

Scena IIII.

[urn:nbn:de:gbv:45:1-723936](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:45:1-723936)

Chreme? C. attamen dicat sine. S. age dicat, sino.

P. Ego me amare hanc fateor. si id peccare est, fateor id quoque.

Tibi pater me dedo. quiduis oneris impone: impera: Vis me uxorem ducere? hanc amittere? ut potero, feram.

Hoc modo te obsecro, ut ne credas à me allegatum hunc senem.

Sine me expurgem, atque illum huc coram adducam.

S. adducas? P. sine pater.

C. Aequum postulat: da ueniam. P. sine te hoc exorem.

S. sino.

Quiduis cupio, dum ne ab hoc me falli comperiar Chreme.

C. Pro peccato magno paulum supplicij satis est patri.

ACTVS QVINTI SCENA IIII.

CRITO, CHREMES, SIMO,

PAMPHILVS.

CR. Itte orare. una harum quæuis caussa me, ut faciam, monet,

vel tu, uel quòd uerum est, uel quòd ipsi cupio Glycerio.

H. Andrium ego Critonem uideo? æcere is est. CR. saluos sis Chreme.

H. Quid tu Athenas insolens? CR. euenit. sed hicine est

est simo?

CH. Hic est. S. me ne quæris? eho tu Glycerium hinc uem esse ais?

CR. Tu negas? S. Ita ne huc paratus aduenis? CR. quare? S. rogas?

Tu ne impune hæc facias? tu ne hic homines adoloscuntulos,

Imperitos rerum, eductos libere, in fraudem illic sollicitando, & pollicitando eorum animos lactas?

CR. sanun' es?

S. Ac meretricios amores nuptijs conglutinas?

P. Perij: metuo, ut substet hospes. CH. si simo hunc uis satis,

Nõ ita arbitrere. bonus hic est uir. S. hic uir sit bonus.

Ita ne attemperate uenit hodie in ipsis nuptijs,

Vt ueniret antehac nunquam? est uero huic credendum Chreme.

P. Ni metuam patrem, habeo pro illa re, illum quod nesciam probe.

S. Sycophanta. CR. hem. CH. sic Crito est hic: mihi CR. uideat, qui fiet.

Si mihi pergit, quæ uolt, dicere, ea, quæ nõ uolt, audi.

Ego istac moueo, aut curo? non tu tuum malum eoque animo feres?

Nam, ego, quæ dixi, uera, an falsa audieris, iam scire non potest.

Atticus quidam olim navi fracta apud Andrum captus est,

Est istac una parua uirgo. tum ille egēs forte applicatus

Primum ad Chrysidis patrem se. S. fabulam inceptam

CH. si

- CH. sine . . . CR. Ita ne uero obturbat? CH. perge. CR. tum is mihi cognatus fuit,
 Qui eū recepit. ibi ego audiui ex illo sese esse Atticum.
 Is ibi mortuus est. CH. eius nomen? CR. nomen tam cito tibi?
 Phania. CH. hem, perij. CR. uerum hercle opinor fuisse Phanium.
 Hoc certo scio, Rhānusium se aiebat esse. CH. o Iupiter.
 CH. Eadem hæc Chreme multi alij in Androtum audire.
 CH. utinam id fiet,
 Quod spero. eho dic mihi, quid is eam tum, Crito,
 suam ne aiebat esse? CR. non. CH. cuiam igitur? CR. fratris filiam.
 CH. Certe mea est. CR. quid ais? S. quid tu? quid ais? P. arrige aures Pamphile.
 S. Qui credis? CH. Phania ille frater meus fuit. S. no-ram, et scio.
 CH. Is hinc bellum fugiens, meq; in Asiam persequens, proficiscitur.
 Tum illam hic relinquere est ueritus. post illa nunc primum audio,
 Quid ilo sit factum. P. uix sum apud me: ita animus commotus est metu,
 Spe, gaudio, mirando hoc tanto, tam repentino bono.
 S. Næ istā multimodis tuā inueniri gaudeo. P. credo pater.
 CH. At mihi unus scrupulus etiam restat. qui me male habet. P. dignus es
 Cum tua religione odio. nodum in sirpo quæris. CH. quid istud est?

A N D R I A

- CH. Nomen non conuenit . CR. fuit hercle aliud huic paru-
 ue . CH. quod Crito ?
 Nunquid meministi ? CR. id quæro . P. ego ne huius me-
 moriam patiar meæ
 Voluptati obstare , cum ego possim in hac re medicari
 mihi ?
 Non patiar . heus Chreme : quod quæris , Pasibula .
 CR. ipsa est . CH. ea est .
 P. Ex ipsa millies audiui . S. omnes nos gaudere hoc
 Chreme .
 Te credo credere . CH. ita me dij ament , credo . P. quid
 restat pater ?
 S. Iam dudum res reduxit me ipsa in gratiam . P. o lepi-
 dum patrem .
 De uxore ita , ut possedi , nihil mutat Chremes . CH.
 caussa optuma est :
 Nisi quid pater aliud ait . P. nempe . S. scilicet . CH.
 dos , Pamphile , est
 Decem talenta . P. accipio . CH. propero ad filiam . cho-
 mecum Crito :
 Nam illam me haud nosse credo . S. cur non illam huc
 transferri iubes ?
 P. Recte admones . Dauid istuc dedam iam negoci . S. non
 potest .
 P. Qui ? S. quia habet aliud magis ex sese , & maius .
 P. quidnam ? S. uinctus est .
 P. Pater , non recte uinctus est . S. haud ita iussi . P. in-
 be solui obsecro .
 S. Age fiat . P. at matura . S. eo intro . P. o faustum , &
 felicem hunc diem .

ACTVS

ACTVS QVINTI SCENA V.

CHARINVS, PAMPHILVS.

C. *si nunt.* Rouiso, quid agat Pamphilus: atque eccum.

P. aliquis forsan me putet

Non hoc putare uerum: at mihi nunc sic esse hoc uerum lubet.

Ego uitam decrum propterea sempiternā esse arbitror;
Quod uoluptates eorum propriæ sunt. nam mihi immortalitasparta est, si nulla huic ægritudo gaudio intercesserit.
sed quem ego potissimum exoptem nunc mihi, cui hæc narrem, dari?

C. Quid illuc gaudi est? P. Dauom uideo. nemo est, quem malle, omnium:

Nam hunc scio mea solide solū gauisurum esse gaudia.

ACTVS QVINTI SCENA VI.

DAVVS, PAMPHILVS, CHARINVS,

D. *Amphilus ubinam hic est?* P. Daue. D. quis?

P. nam homo est? P. ego sum. D. o Pamphile.

P. Nescis, quid mihi obtigerit. D. certe: sed, quid mihi obtigerit, scio.

P. Et quidem ego. D. more hominum euenit, ego ut quod sum nactus mali,

Prius rescisceres tu, quàm ego, tibi quod euenit boni.

D

P. Mea